

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **J. P.**
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
se sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**
se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2018, č. j. KUJI 25927/2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod (dále též „prvostupňový správní orgán“) ze dne 1. 2. 2018, č. j. MHB_DOP/2413/2017-24 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o silničním provozu“), ve spojení s § 18 odst. 4 téhož zákona. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 30. 5. 2017 v

10:26 hod., ve směru

2. jízdy od obce Havlíčkův Brod na obec Kámen, na silnici I. třídy č. 38 v obci Radostín, u domu č. p. 60, okres Havlíčkův Brod, kraj Vysočina, kde je rychlost stanovena do 50 km/h, překročil z nedbalosti jako řidič osobního motorového vozidla zn. Audi, registrační značky x, nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci o 16 km/h. Silničním radarovým rychloměrem typu Ramer 10 C, obsluhovaným hlídkou Policie České republiky z oddělení silničního dohledu Jihlava byla jeho vozidlu naměřena rychlost jízdy 69 km/h. Po zvážení maximální možné odchylky rychloměru (+ - 3km/h) odpovídala skutečná rychlost jízdy 66 km/h. Za uvedený přestupek byla žalobci v souladu s § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu a § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“), uložena pokuta ve výši 1 500 Kč, a též povinnost nahradit správnímu orgánu náklady řízení.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce se včasnou žalobou domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí, zrušení prvostupňového rozhodnutí i napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalobní námítky rozdělil do čtyř následujících okruhů:

I. Měření rychlosti

5. V rámci prvního okruhu žalobních námitek žalobce uvedl, že se žalovaný nevypořádal přezkoumatelným způsobem s jeho odvolací námitkou, že měření rychlosti nebylo provedeno v souladu s návodem k obsluze, zejména pod správným úhlem měření. Podle žalobce panuje pochybnost, zda bylo v souladu s návodem k obsluze měřící vozidlo ustaveno rovnoběžně s vozovkou pomocí výtyčky. Pochybnost má vyplývat z geometrické analýzy doložené žalobcem a z rozporuplných výpovědí policistů ve věci ustavení měřícího vozidla pomocí výtyčky.
6. Žalobce zdůraznil, že v řízení o přestupku namítal provedení měření rychlosti v rozporu s návodem k obsluze, jelikož zjevně nebyl dodržen „předepsaný úhel měření“, což dokládal geometrickou analýzou snímku z měření s podrobným výpočtem úhlu měření. Z žalobcova vyjádření bylo podle něj zřejmé, jakým způsobem určil umístění měřícího zařízení. Ač navrhl, aby správní orgán ověřil správnost provedené geometrické analýzy opětovným provedením, správní orgán postup nezopakoval, správnost geometrické analýzy nevyvrátil a jen nepodloženě tvrdil, že tato analýza „nemá žádnou důkazní hodnotu“. Podle žalobce tím prvostupňový správní orgán rezignoval na řádné zjišťování skutečného skutkového stavu věci, když rovněž uvedl, že žalobce ani jeho zmocněnec, a ani správní orgán nemají potřebné odborné znalosti, aby mohli hodnotit odbornou způsobilost držitele osvědčení pro obsluhu rychloměru. K tomu žalobce odkázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 3. 11. 2017, č. j. 51 A 11/2016 – 46. Podle žalobce tudíž nebyla správnost geometrické analýzy „účinně zpochybněna“. Žalobce navrhl pro případ, že by to soud považoval k jeho úspěchu za potřebné, aby byla správnost geometrické analýzy ověřena prostřednictvím nezávislého odborníka.
7. Dále žalobce namítl, že výpovědi policistů obsahují zcela zásadní rozpory v tom, jakým způsobem bylo měřící vozidlo ustaveno rovnoběžně s vozovkou (což vyžaduje návod k obsluze). Svědek B. se údajně toliko snažil pozdější výpovědi napravit pochybení svědka

L., který upřímně popsal, že měřicí vozidlo bylo ustaveno v rozporu s návodem k obsluze rychloměru. Žalobce zdůraznil, že zatímco měl svědek L. uvést, že vozidlo jako řidič ustavil sám, a teprve poté, co bylo vozidlo ustaveno, měl svědek B. vystoupit z vozidla bez zasahování do ustavování vozidla, svědek B. měl na druhém ústním jednání uvést naprostý opak. Podle svědka B. měl on sám pomáhat s ustavením vozidla svědkovi . zvenčí pomocí výtyčky. Správní orgán zásadní rozpor ve svědeckých výpovědích přehlédl a nevypořádal, a naopak v rozporu se skutečností tvrdil, že svědecké výpovědi byly bezrozporné. Žalovaný uvedený názor převzal, což je v rozporu se skutečností a jde o tzv. deformaci důkazu. K tomu žalobce odkázal na rozsudky Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 56 A 4/2016 – 65 *(bez uvedení data – poznámka soudu)* a Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2017, č. j. 8 As 42/2016 – 29.

8. Dále namítl opomenutí provést důkaz návodem k obsluze. Zdůraznil, že správní orgán nemohl bez provádění dokazování návodem k obsluze dojít k závěru, že měření bylo provedeno v souladu s návodem k obsluze. Správní orgán prvního stupně nemohl dovodit soulad měření s návodem k obsluze ani z toho, že rychloměr byl ověřen. Rovněž žalovaný dovodil, že návod k obsluze byl dodržen, ač nebyl proveden jako důkaz. Závěr o souladu s návodem k obsluze, jakož i úvahy žalovaného, že by se v případě vadného měření objevila chybová hláška, a že snímek z měření nevykazuje žádné vady měření, jsou podle žalobce nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

II. Ověřovací list

9. Žalobce namítl, že se žalovaný nevypořádal logicky správným a zákonným způsobem s odvolací námitkou o nezákonnosti ověřovacího listu pro rozpor s § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), když o ověření rychloměru rozhodoval výrobce a prodejce rychloměru RAMET a.s., tj. subjekt s ekonomickým zájmem na udělení ověření. Žalobce v odvolacím řízení navrhoval zrušit toto ověření v přezkumném řízení, a spolu s tím navrhoval přerušování přestupkového řízení. Nepostoupení jeho podnětu příslušnému správnímu orgánu považuje za pochybení.

III. Vady výroku, neužití správní úvahy (mimořádné snížení pokuty)

10. Žalobce namítl, že výrok prvostupňového rozhodnutí je v rozporu s § 68 odst. 2 správního řádu, protože neobsahuje všechna ustanovení, podle kterých byla ukládána sankce.
11. Namítl také překročení pravomoci prvostupňovým správním orgánem, pokud jej zavázal uhradit pokutu a náklady řízení na svůj účet ve lhůtě 15 dní. Správní orgán se tím měl dopustit nezákonnosti, protože zasáhl do žalobcova práva svobodně si zvolit, jakým způsobem povinnosti splní.
12. Dále namítl pochybení prvostupňového správního orgánu, pokud se nijak nezabýval tím, zda není na místě mimořádně snížit pokutu dle § 44 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Žalobce je názoru, že pokud má správní orgán možnost správní úvahy, zda uloží pokutu pod spodní hranici sazby, musí správní úvahy užít a řádně odůvodnit užití jednotlivých zákonných kritérií a výsledek, k jakému dospěl na základě jejich posouzení.

IV. Nesouhlas žalobce a jeho právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a návrh na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci

13. Žalobce a jeho zástupce uvedli, že právní úprava účinná do 30. 6. 2017 (§ 39 odst. 3 písm. d) a e) směrnice č. 39/2011, kancelářský a spisový řád Nejvyššího správního soudu) neměla oporu v zákonech a ústavních zákonech, a že jména, příjmení a sídla zástupců a advokátů by neměla být v rozporu s jejich přáním „vyvěšována“ na webu Nejvyššího správního soudu v souvislosti s konkrétními kauzami. Dostatečně ústavně konformní není podle nich ani nová právní úprava - směrnice č. 3/2017, kancelářský a spisový řád Nejvyššího správního soudu, která ponechává rozsah anonymizace na úvaze soudce bez dostatečně vymezených kritérií a zákonné opory. Není jim znám opravný prostředek proti tomuto postupu a právní zástupce si nepřejí, aby byl dohledatelný jeho časový pracovní program, protože jde o jeho soukromou věc a nepřejí si být ztotožňován se svým klientem. Žalobce a právní zástupce se dovolávali práva být zapomenut a aplikace nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl žalobu pro její nedůvodnost zamítnout.
15. K námitce týkající se způsobu ustavení policejního vozidla a výpovědí policistů žalovaný zopakoval, že výpovědi policistů si neodporují. Oba svědkové shodně uvedli, že vozidlo ustavil pprap. L. a jako řidič, načež pprap. B. poté s výtyčkou mimo vozidlo měřil úhel měření. Svědek B. obsluhoval i měřicí zařízení uvnitř vozidla.
16. Co se týče geometrické analýzy provedené žalobcem, žalovaný zdůraznil, že osu měřicího zařízení ani osu jízdy měřeného vozidla nelze zjistit, protože přesná poloha policejního vozidla nebyla dokumentována. Nelze tudíž spočítat ani vzájemný odklon těchto os. Odklon uvedených os by bez relevantních údajů nemohl vypočítat ani odborník, jak navrhoval žalobce. Uvedená geometrická analýza tedy nemůže zpochybnit ustavení vozidla v souladu s návodem k obsluze měřicího zařízení.
17. K námitce podjatosti, týkající se dvojího postavení společnosti Ramet a.s. jako výrobce i autorizovaného metrologického střediska, žalovaný poukázal na platnost ověření použitého rychloměru, skutečnost, že měření rychlosti provedla proškolená osoba a absenci indicií o možném selhání rychloměru. Zdůraznil, že konkrétní zájem na výsledku řízení, pro nějž by bylo možné pochybovat o nepodjatosti společnosti Ramet a.s., žalobce neuvedl, a dále, že § 14 správního řádu řeší podjatost úředních osob správního orgánu, nikoli „firem“.
18. K námitce týkající se mimořádného snížení výměry pokuty žalovaný uvedl, že žalobce o to v řízení o přestupku nikdy nepožádal, a ani povinností prvostupňového či žalovaného správního orgánu nebylo odůvodnit, proč k takovému snížení nepřistoupil.

IV. Replika žalobce

19. Žalobce v podání doručeném soudu dne 13. 2. 2020 zopakoval žalobní námitky týkající se měření rychlosti a ověřovacího listu.
20. Opětovně poukázal na rozpory ve výpovědích policistů a okolnost, že policisté vypovídali v různých dnech. Uvedl, že zatímco nastavení rychloměru prováděl výhradně svědek B., vozidlo podél vozovky ustavil svědek L.. Zdůraznil, že svědek B. z vozidla vystoupil teprve poté, co bylo vozidlo ustaveno, zatímco svědek B. měl v rozporu s tím uvést, že s ustavením vozidla pomáhal kolegovi s výtyčkou mimo vozidlo.
21. Jeho geometrická analýza je podle žalobce dostatečným podkladem pro zpochybnění správnosti měření, a k prokázání porušení stanoveného úhlu měření navrhl vypracovat znalecký posudek. K podpoře důkazního návrhu znaleckým posudkem citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2013, č. j. 4 As 90/2012 – 66. Také uvedl, že odchylka od stanoveného úhlu měření byla tak velká, že i možná nepřesnost polohy měřicího vozidla by nic nezměnila na tom, že předepsaný úhel nebyl dodržen.
22. Žalobce dále rozvedl, že osu jízdy vozidla „... lze zjistit celkem snadno. Jestliže by žalobce nejel rovnoběžně s vozovkou, vyjel by z pozemní komunikace, nebo by alespoň bylo ze snímku poznat, že míří ke krajnici. Nic takového však ze snímku z měření rychlosti nevyplývá.“ Doplnil, že v řízení o přestupku podrobně vysvětlil, jak určil polohu měřicího vozidla, a sice nikoli výhradně pomocí GPS údajů, ale „především pomocí orientačních bodů a vysokoškolské znalosti geometrie“. Žalovanému vytkl, že se jeho geometrickou analýzou

ani námitkami meritorně nezabýval a označil je za nepřesné s tím, že nemá odborné znalosti k tomu, aby posoudil dostatečnou přesnost jeho geometrické analýzy.

V. Jednání

23. Jednání proběhlo dne 27. 2. 2020 v nepřítomnosti řádně předvolaných účastníků (žalovaný se z jednání předem omluvil), jejich neúčast však nebránila projednání a skončení věci (srov. § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).
24. Soud provedl při tomto jednání následující důkazy:
- návod k obsluze rychloměru RAMER 10,
 - úřední záznam o potvrzení proškolení policistů k obsluze radaru,
 - pomůcku pro vyhodnocení záznamů o přestupku z radaru.
25. Důkaz znaleckým posudkem k prokázání porušení stanoveného úhlu měření, jak navrhl žalobce, soud neprováděl (srov. § 52 odst. 1 s. ř. s.). Zpracování znaleckého posudku k důkazu by bylo v této věci nadbytečné a v rozporu se zásadou procesní ekonomie řízení. Skutkový stav věci totiž byl zjištěn dostatečně z obsahu spisu a ze shora uvedených důkazů, které soud dodatečně provedl při jednání, a znalecký posudek by nemohl přinést ve věci podstatná zjištění.

VI. Skutkové a právní závěry krajského soudu

26. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Rozsah soudního přezkumu byl vymezen žalobními námitkami. Při přezkumu krajský soud dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

Z předloženého správního spisu vyplynulo, že:

27. Prvostupňový správní orgán obdržel dne 31. 5. 2017 od Odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství policie kraje Vysočina, oznámení o přestupku s tím, že žalobce je podezřelý z přestupku dle § 18 odst. 4 a § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit jako řidič vozidla značky Audi, r. z. x, jehož rychlost byla změřena dne 30. 5. 2017 v 10:26 hod. na silnici č. I/38 v obci Radostín, u domu č. p. 60, kde platí rychlostní limit 50 km/h. Žalobce překročil jako řidič uvedeného vozidla nejvyšší povolenou rychlost v obci, „po odečtení tolerance“, o 16 km/h. Žalobce s naměřenou rychlostí nesouhlasil.
28. Dne 30. 5. 2017 v 10:26 hod. prováděli uvedené měření rychlosti jízdy v obci Radostín policisté Odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství policie kraje Vysočina, pprap. L., který byl řidič, a pprap. B., který provedl nastavení radarového zařízení. Měření rychlosti bylo prováděno zařízením „R 10 C“, číslo snímku bylo 9395.
29. Ověřovací list č. 53/17 k silničnímu radarovému rychloměru Ramer 10 C, výrobního čísla 12/0023, od výrobce RAMET C.H.M. a.s. Kunovice, vydalo dne 15. 3. 2017 autorizované metrologické středisko RAMET a.s., se sídlem Letecká 1110, 686 04 Kunovice. Ověřovací list byl vydán za účelem prokázání, že rychloměr má požadované metrologické vlastnosti a lze jej používat k měření rychlosti při dodržování návodu

k obsluze. Konec platnosti ověření byl stanoven na den 14. 3. 2018.

30. Ze záznamu o přestupku, včetně snímku 9395, vyplývá, že dne 30. 5. 2017 v 10:26 hodin byla v automatizovaném režimu měření zařízením Ramer 10, výrobního čísla 12/0023, změřena rychlost osobního motorového vozidla zn. Audi, registrační značky x. Rychloměr nastavil D. I. B. a svědkem měření byl V. L.. Nastavený rychlostní limit pro osobní motorová vozidla činil 50 km/h. Předmětné vozidlo bylo změřeno na příjezdu zleva, v prvním jízdním pruhu od rychloměru. Dosah radarového paprsku byl stanoven na 60 metrů, změřená rychlost vozidla dosáhla 69 km/h.
31. Součástí správního spisu je dále výpis z evidenční karty žalobce jako řidiče, z níž vyplývá celkem 7 záznamů o přestupku, z toho 2x v souvislosti s překročením maximálního rychlostního limitu v obci.
32. Prvostupňový správní orgán rozhodl o přestupku žalobce příkazem (14. 8. 2017), kterým uložil žalobci pokutu v částce 1 500 Kč. Podáním odporu byl uvedený příkaz zrušen a správní orgán pokračoval v řízení.
33. Žalobce předložil v průběhu řízení o přestupku správnímu orgánu prostřednictvím svého zmocněnce své písemné vyjádření. Jeho součástí byla i tzv. zpětná geometrická analýza provedeného měření, jejíž pomocí měl žalobce přezkoumat správnost provedeného měření (viz č. l. 26 – 29 správního spisu). Tato analýza sestává ze zjištění polohy osy měřicího zařízení a osy pohybu měřeného vozidla a následného vypočtení jejich vzájemného odklonu v hodnotě 16,96°. V analýze se uvádí, že poloha osy záznamového zařízení byla zjištěna z fotografie z měření, přičemž postup takového zjištění není blíže rozveden. Osa záznamového měření je zakreslena do fotografie s tím, že „z fotografie je zřejmé, že osa záznamového zařízení procházela od silnice odlehlým rohem domu č. p. 16“, a že „[o]sa také procházela v pořadí sedmým přerušovaným pruhem na pravé krajnici. Tímto byly získány dva body, za pomoci kterých může být zcela přesně zkonstruována osa záznamového zařízení bez závislosti na nepřesnosti polohy udané modulem GPS.“ Osa pohybu měřeného vozidla byla označena v údajné mapě z místa měření bez bližších údajů o místě měření, poloze měřicího zařízení a postupu při stanovení této osy. Analýza dále uvádí, že „[n]ásledně byla podle postupu uvedeného výše zakreslena osa záznamového zařízení. Souřadnice obou os byly zaznamenány a použity k následujícímu výpočtu.“ Následuje výpis z „tabulového editoru“ s číselnými hodnotami osy pohybu a osy snímku, výpočtem celkového úhlu (uvedena hodnota 0,296026) a uvedením úhlu odklonu o velikosti 16,96°. Analýza uzavírá, že při správném ustavení měřicího zařízení by měl tento odklon hodnotu 19° s tolerancí 1°, a odkazuje na návod k obsluze rychloměru.
34. Dne 22. 11. 2017 se v řízení o přestupku konalo ústní jednání, na které se dostavil žalobce a jeho zmocněnec. Žalobce se odmítl k věci vyjádřit s tím, že tak případně učiní písemně.
35. K jednání se jako svědci dostavili policisté Odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství policie kraje Vysočina, pprap. V. L. a pprap. D. B..
36. Pprap. V. L. a vypověděl, že byli s kolegou B. veleni k měření rychlosti měřicím zařízením R10C ve služebním vozidle v okrese Havlíčkův Brod, zejména v obci Radostín. Byl velen jako řidič a kolega B. prováděl nastavení měřicího zařízení dle návodu výrobce. Radar vyhodnotil, že vozidlo tmavé barvy zn. Audi, které projelo, jelo vyšší než povolenou rychlostí, začali proto vozidlo následovat a po zastavení ztotožnili řidiče vozidla. Svědek dále uvedl, že byl proškolen k obsluze rychloměru. Jako řidič

služebního vozidla ustavil vozidlo podél vozovky. Zopakoval, že radar nastavoval kolega B.. Na dotaz, jak do ustavení vozidla zasahoval pprap. B., uvedl, že pprap. B. byl ve vozidle a po ustavení z vozidla vystoupil.

37. Při jednání dne 22. 11. 2017 provedl prvostupňový správní orgán k důkazu oznámení o přestupku a fotodokumentaci přestupku (záznam o přestupku včetně snímku 9395 z rychloměru) a ověřovací list č. 53/17 k silničnímu radarovému rychloměru Ramer 10 C.
38. Pprap. D. B. se z jednání dne 22. 11. 2017 omluvil. Na jednání dne 10. 1. 2018 uvedl, že k obsluze daného rychloměru je proškolen, vozidlo podél okraje vozovky ustavil jeho kolega jako řidič vozidla, a on byl mimo vozidlo s výtyčkou k zaměření úhlu měření a dále nastavoval radar, který poté obsluhoval při měření ve vozidle. K dotazu, zda jeho kolega nějakým způsobem zasahoval do ustavení vozidla, svědek zopakoval, že vozidlo ustavil jeho kolega a on mu jen pomáhal s vytýčením úhlu. Oba dva se přesvědčili, že vozidlo stálo rovnoběžně s okrajem vozovky. Dále dodal, že měření a nastavení proběhlo v souladu s návodem k obsluze od výrobce.
39. Dne 12. 1. 2018 byl zmocněnec žalobce vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve lhůtě 5 pracovních dní ode dne doručení části kopie správního spisu, kterou zmocněnec požadoval (již dne 4. 10. 2017 si zmocněnec pořídil kopie části spisového materiálu). Zmocněnec žalobce se k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.
40. Prvostupňový správní orgán vydal dne 1. 2. 2018 rozhodnutí č. j. MHB_DOP/2413/2017-24, kterým uznal žalobce vinným z přestupku, které zmocněnec žalobce převzal dne 2. 2. 2018. Dne 19. 2. 2018 bylo prvostupňovému správnímu orgánu doručeno blanketní odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí, které nebylo doplněno o požadované náležitosti ani k výzvě prvostupňového správního orgánu. Dne 9. 3. 2018 bylo blanketní odvolání postoupeno žalovanému jakožto nadřízenému správnímu orgánu. Téhož dne bylo prvostupňovému správnímu orgánu doručeno doplnění odvolání, jež bylo 12. 3. 2018 postoupeno žalovanému. Žalobce namítl v odvolání, že měření bylo provedeno v rozporu s návodem k obsluze, což dovodil z výpovědí policistů. Měřící vozidlo podle něj nebylo ustaveno v souladu s návodem k obsluze, který navrhoval provést jako důkaz. Podle odvolatele nesprávný odklon os záznamového zařízení a měřeného vozidla vyplývá z jeho vlastní geometrické analýzy, která měla být spolu s návodem k obsluze provedena jako důkaz. Žalobce se v odvolání vymezil i k ověření měřícího zařízení, které podle něj bylo provedeno v rozporu s § 14 správního řádu, pročež požádal o zrušení ověřovacího listu v přezkumném řízení a o přerušení přestupkového řízení.

B. Právní závěry

41. Krajský soud, vzhledem ke způsobu formulace žalobních bodů, připomíná, že povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze chápat tak, že musí být na každý argument strany detailně reagováno (ve vztahu k soudům srov. např. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Van de Hurk v. Nizozemí, § 61). Orgán veřejné moci může na určitou námitku reagovat i tím způsobem, že v odůvodnění svého rozhodnutí uvede názor odlišný od názoru žalobce, a přesvědčivě jej zdůvodní. Nelze bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Takový přístup by totiž mohl vést, zejména u velmi

obsáhlých podání či podání obsahujících námitky vymykající se rozumnému náhledu na věc, k absurdním důsledkům i k porušení zásady efektivy a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13, všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).

42. Ústavní soud v této souvislosti konstatoval, že: *„není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.“* (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; srov. obdobně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 – 50, bod 21, nebo ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 44/2013 – 30, bod 41, popř. ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 17/2013 – 50, bod 17, dostupné na <http://nalus.usoud.cz>). Ústavní soud si je vědom, že požadavky kladené na orgány veřejné moci, jde-li o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů správních aktů, nesmí být přemrštěné. Takto přehnané požadavky by vedly k přepjatému formalismu ohrožující samotné fungování veřejné správy, jakož i schopnost správních orgánů vykonávat efektivně, tj. v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu, svou působnost (srov. náleze Ústavního soudu ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. II. ÚS 2029/08).
43. Krajský soud zdůrazňuje, že smyslem soudního přezkumu není stále dokola podrobně opakovat to, co již bylo vyřčeno. Pokud se soud ve svém názoru shoduje s odůvodněním napadeného rozhodnutí, lze odkázat právě na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. Nejvyššího správního soudu, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47).
44. S jednotlivými žalobními námitkami se krajský soud vypořádal následovně:

I. Měření rychlosti

45. Námitky žalobce vztahující se k měření rychlosti se zakládají na myšlence, že služební vozidlo, v němž byl zabudován radarový rychloměr, nebylo ustaveno v souladu s návodem k obsluze rychloměru, a sice rovnoběžně s okrajem vozovky. Podle žalobce měl v důsledku této skutečnosti radarový paprsek svírat k ose měřeného vozidla nesprávný úhel, a tím mělo dojít k nesprávnému změření rychlosti jízdy jeho vozidla. Žalobce se v tomto ohledu opřel o rozbor výpovědí policistů, svědků pprap. L. a pprap. B., a dále o vlastní zpětnou geometrickou analýzu.
46. Krajský soud na úvod konstatuje, že nesdílí názor žalobce, že se žalovaný nevypořádal přezkoumatelným způsobem s jeho odvolací námitkou, že měření rychlosti nebylo provedeno pod správným úhlem měření, a dále že se nevypořádal se zásadním rozporem ve svědeckých výpovědích policistů a „účinně“ nezpochybnil žalobcem provedenou geometrickou analýzu. Ačkoli si lze představit podrobnější a propracovanější argumentaci, napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, neboť žalovaný vyjádřil svůj právní názor k předmětné otázce jednoznačně a srozumitelně. Nemůže tudíž obstát závěr o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů (srov. obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2007, č. j. 7 As 34/2006 – 76). Žalovaný se

zabýval hodnocením svědeckých výpovědí a vypořádal se s nimi uspokojivým způsobem, přičemž lze na odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto směru odkázat. Z napadeného rozhodnutí není patrné, že by žalovaný rezignoval na zjišťování skutkového stavu věci, anebo že by se nijak nezabýval žalobcovými námitkami s odkazem na nedostatek jeho odborné způsobilosti, jak namítal žalobce s odkazem na rozsudek zdejšího soudu ze dne 3. 11. 2017, č. j. 51 A 11/2016 – 46. Odkaz na uvedený judikát není v této věci přílehlavý, neboť žalovaný vysvětlil, proč nepovažuje geometrickou analýzu jako relevantní zdroj informací. Rovněž tak s údajným rozporem ve svědeckých výpovědích se žalovaný vypořádal způsobem, s nímž se lze spokojit. Z protokolů o ústním jednání nevyplývá, že by si výpovědi policistů přímo odporovaly. Naopak žalobce vykládá svědecké výpovědi do značné míry zavádějícím způsobem. Z výpovědí je totiž zřejmé, kdo ustavil vozidlo (pprap. L.) a kdo nastavil a obsluhoval radar (pprap. B.) s tím, že pokud prap. B. vystoupil z vozidla a poté se nacházel mimo vozidlo s výtyčkou k zaměření úhlu měření, podílel se tímto způsobem i na ustavení vozidla, jak poznamenal. Tento způsob je v souladu i s ustavením vozidla podél vozovky dle návodu k obsluze rychloměru (viz následující odstavec). Žalobce opakovaně poukazoval na údajné rozpory ve výpovědích policistů, které měly spočívat v tom, že zatímco nastavení rychloměru prováděl výhradně prap. B., vozidlo podél vozovky ustavil prap. L. a prap. B. z vozidla vystoupil teprve poté, kdy bylo vozidlo ustaveno. Prap. B. měl podle žalobce v rozporu s tímto uvést, že pomáhal kolegovi s ustavením vozidla s výtyčkou mimo vozidlo. Krajský soud zdůrazňuje, že v uvedených výpovědích nenalezl rozpor, neboť z nich vyplývá, že vozidlo bylo ustaveno (umístěno, zaparkováno) v momentu, kdy v něm seděli oba policisté a řídil jej prap. L.. Poté prap. B., který nastavoval rychloměr, z vozidla musel vystoupit, aby mohl zaměřit úhel měření mimo vozidlo pomocí výtyčky (tato se umísťuje cca 10 metrů před vozidlo), a dále poté nastavit rychloměr. Vozidlo tudíž ustavil prap. L. a prap. B. „toliko“ pomáhal s vytyčením úhlu měření, což lze rovněž považovat za součást ustavování vozidla, neboť pokud by bylo vozidlo napoprvé nesprávně ustaveno, muselo by být ustaveno podél okraje vozovky znovu. Nejedná se o zjevně rozporná tvrzení, jak opakovaně namítal žalobce. Ani judikatura, na níž žalobce v tomto ohledu v žalobě odkazoval, na věc nedopadá, neboť svědecké výpovědi nejsou ve vzájemném rozporu a nevyplývá z nich ani postup policistů v rozporu s návodem k obsluze.

47. Z návodu k obsluze rychloměru RAMER 10, který byl krajským soudem proveden k důkazu při jednání, vyplývá, že přesné nastavení polohy měřiče typu RAMER 10 C se provádí pomocí zaměřovacího přípravku a výtyčky. Vozidlo se ustavuje podélně u vozovky, přičemž zaměření podélného směru vozidla se provádí pomocí zaměřovacího přípravku zasunutého do držáku radarové hlavy (která byla předtím vyjmuta) a výtyčky umístěné ve vzdálenosti cca 10 m před vozidlem. Úhel radarové hlavy a digitální kamery se poté nastaví pouze jejich otočením do správného směru v aretovaných držácích, přičemž držáky mají pevně nastavenou aretaci na 22° pro radarovou hlavu a 19° pro digitální kameru (strana 72 návodu). Při překročení nastavené hranice rychlosti projíždějícím vozidlem je automaticky pořízena rychloměrem digitální fotografie, která je doplněna informací o směru jízdy, naměřené rychlosti, datu a času měření a takto vytvořený záznam je v nezměnitelné podobě uložený na pevný disk radarového měřiče (strana 8 návodu). Přesnost měření rychlosti jedoucích vozidel je dána maximální povolenou chybou rychloměru, která činí při rychlostech do 100 km/h +- 3 km/h; rychloměr sám ani obsluha rychloměru neprovádí korekce naměřené rychlosti (strana 17

návodu). Odklon osy svazku antény od směru jízdy měřených vozidel činí 22° , odklon optické osy digitální kamery od směru jízdy měřených vozidel je 19° (žalobcova geometrická analýza tedy nepřesně uvádí, že úhel odklonu osy záznamového zařízení od osy pohybu vozidla má mít 19°).

48. Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, rychloměr by měření rychlosti neverifikoval a snímek by byl anulován, tedy by nedošlo k jeho zobrazení ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, vyhodnotila měřící jednotka proces měření jako správný (k tomu srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51). Za situace, kdy však žalobce již v rámci přestupkového řízení přdestřel jiný možný průběh posuzovaného skutkového děje, a sice měření v rozporu s návodem k obsluze (což není možno označit za a priori vyloučené) a nabídl na podporu svých tvrzení konkrétní důkaz, je na krajském soudu, „aby v mezích možností soudního přezkumu tato tvrzení podrobil konfrontaci s napadeným rozhodnutím a s obsahem správního spisu a případným dokazováním ‘oddělil zrna od plev’, tzn. nepravděpodobné či jinak bizarní námitky obviněného eliminoval“ (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71).
49. Krajský soud v tomto ohledu konstatuje, že se ztotožnil i s tím, jak se žalovaný vypořádal s geometrickou analýzou, kterou předložil zmocněnec žalobce, a sice že vypovídací hodnota údajů zjištěných zpětnou geometrickou analýzou je minimální. Žalovaný poukázal na to, že analýza není založena na přesných údajích, když přesná poloha policejního vozidla, a tedy i jeho ustavení, nebyla dokumentována. Osu měřícího zařízení nebylo možné zjistit způsobem, jaký je uveden v analýze, a nebylo ani možné spočítat odklon osy měřícího zařízení od osy měřeného vozidla.
50. Žalobce namítl, že jeho geometrická analýza je dostatečným podkladem pro zpochybnění správnosti měření, a dále že odchylka od stanoveného úhlu měření byla tak velká, že i možná nepřesnost polohy měřícího vozidla by nezměnila nic na tom, že předepsaný úhel nebyl dodržen. Tuto žalobní námitku krajský soud považuje za zcela nedůvodnou a konstatuje, že tzv. zpětná geometrická analýza, kterou předložil zmocněnec žalobce v řízení o přestupku (č. l. 26 - 29 správního spisu), je jednoznačně nepřezkoumatelná. Žalobce uvádí, že analýza sestává ze zjištění polohy osy měřícího zařízení a osy pohybu měřeného vozidla (a následně počítá odklon těchto dvou os). Již jen způsob, jakým analýza zjišťuje tyto dvě osy, však odporuje pravidlům logiky. Poloha osy záznamového zařízení je zjištěna toliko z fotografie z měření, aniž by bylo uvedeno, jak byla tato osa z fotografie zjištěna a proč je zakreslena na fotografii právě na ono konkrétní místo, tj. proč prochází odlehlým rohem střechy domu č. p. 16 a sedmým přerušovaným pruhem na pravé krajnici. Zmocněnec žalobce jednoduchým zakreslením osy v této poloze získal dva body, a s jejich pomocí teprve zjistil osu záznamového zařízení (tedy tu samou osu, která měla být určena uvedenými body), a to dokonce přesněji než pomocí GPS. Jde o nelogické tvrzení, neboť se uvádí, že skutečnost, že osa záznamového zařízení procházela uvedenými dvěma body, je zřejmá z fotografie (bez dalšího) a současně, že získáním těchto dvou bodů byla tatáž osa záznamového zařízení zkonstruována a vynesena do mapky měření. Dále není ani zřejmé, jakým způsobem dospěl autor analýzy k číselným hodnotám osy pohybu a osy snímku (viz č.l. 28 správního spisu). Ač žalobce v replice tvrdil, že polohu měřícího vozidla zjistil „především pomocí orientačních bodů a vysokoškolské znalosti geometrie“, samotný text analýzy jeho tvrzení vyvrací, neboť jde o nonsens.

51. I kdyby přesto soud připustil možnost, že by žalobce touto pochybnou dedukcí dospěl k reálnému úhlu měření o hodnotě 16,96°, krajskému soudu nezbývá než podotknout, že zmenšení úhlu z požadované hodnoty 22° na téměř 17°, jak tvrdil žalobce, by způsobilo odchylku od skutečné rychlosti měřeného vozidla jen ve zcela nepatrné hodnotě. Uvedená skutečnost vyplývá z pomůcky pro vyhodnocení záznamů o přestupku z radaru, kterou krajský soud provedl při jednání, která rozvádí vzájemný poměr úhlu měření a naměřené rychlosti vozidla. Rozdíl měření při úhlu 22° a při úhlu 17° je zcela minimální (viz č.l. 117 soudního spisu) a takto nepatrná odchylka naměřené rychlosti žalobcova vozidla by nemohla mít žádný vliv na závěr správních orgánů o tom, že žalobce musel překročit rychlostní limit - maximální povolenou rychlost jízdy totiž překročil o 16 km/h, tedy nikoli nepatrně.
52. Krajský soud tudíž uzavírá, že je nad jakoukoli pochybnost jasné, že žalobcovo tvrzení o nesprávném úhlu měření způsobeném chybným ustavením vozidla s radarovým zařízením je pouze účelovou snahou obhajoby vyvinut se z deliktního jednání. Zdůrazňuje, že z obsahu správního spisu nevyplývá žádná skutečnost, na jejímž základě by bylo možné dovodit rozpor provedeného měření s návodem k obsluze. Soud zohlednil i skutečnost vyplývající z úředního záznamu o potvrzení o proškolení policistů, který byl proveden k důkazu při jednání, a sice že svědkové pprap. D. B. a pprap. V. L. byli dne 15. 3. 2017, tj. před měřením rychlosti ve věci žalobce (dne 30. 5. 2017) proškoleni k obsluze předmětného typu silničního rychloměru.
53. Krajský soud však přisvědčil žalobci v tom, že žalovaný správní orgán pochybil, pokud za situace, kdy obviněný v průběhu správního řízení opakovaně namítal provedení měření v rozporu s návodem k obsluze rychloměru a kdy žalovaný tímto návodem dokonce argumentoval v odůvodnění svého rozhodnutí (viz např. str. 5 napadeného rozhodnutí, kde se uvádí, že byly provedeny svědecké výpovědi „... a ani z jejich obsahu nevyplývá, že by měření rychlosti neproběhlo v souladu s Návodem k obsluze měřícího zařízení“), aniž by tento návod (případně jeho relevantní část, která měla vyvrátit pochybnosti o správnosti provedeného měření) učinil součástí správního spisu.
54. Podle konstantní judikatury je třeba v přestupkovém řízení klást zvýšené nároky na rozsah a způsob zjišťování podkladů rozhodnutí a v jejich světle potom vykládat obecná ustanovení správního řádu (srov. například rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 7. 2009, č. j. 1 As 44/2009 – 101). Pokud žalobce již v rámci správního řízení, a to v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí (tento postup je v přestupkovém řízení přípustný – srov. rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2012, č. j. 1 As 136/2012-23), zpochybnil validitu klíčového důkazního prostředku – údajů o naměřené rychlosti, poskytnutých rychloměrem, pak je nutno postupovat dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015 - 71.
55. Správní orgány se musí zabývat případnými důkazními návrhy obviněného z přestupku a rozhodovat o nich. Žalovaný správní orgán se k návrhu na provedení důkazu návodem k obsluze rychloměru nevyjádřil a návod k obsluze, a to ani jeho relevantní část týkající se ustanovení vozidla s rychloměrem v místě měření rychlosti, neučinil součástí správního spisu. Přesto však v rozhodnutí výslovně uvedl, že měření bylo provedeno v souladu právě s tímto návodem k obsluze. Žalovaný i prvostupňový správní orgán tedy výslovně založily rozhodnutí ve věci i na obsahu návodu k obsluze, aniž by byl podkladem pro rozhodnutí ve věci, a aniž by žalobci byla dána možnost se s podkladem seznámit a vyjádřit se k němu (§ 36 odst. 3 správního řádu). Krajský soud zdůrazňuje, že

nepostačuje, pokud je zjištění skutkového stavu založeno výlučně na znalostech správního orgánu v souvislosti s jeho úřední činností. Jestliže totiž správní orgány neoznačily, ze které konkrétní činnosti (typicky ze kterých řízení) jsou jim obsah návodu k obsluze a z něj vyplývající skutečnosti známe a jak se o nich dozvěděly, není možné následně přezkoumat, zda se opravdu jedná o skutečnosti známe z úřední činnosti (k tomu lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2019, č. j. 3 As 255/2017 – 28).

56. Krajský soud byl proto nucen přistoupit k provedení důkazu návodem k obsluze při jednání, neboť vycházení z důkazů, které nebyly účastníkům známy a nebyly ani součástí spisového materiálu správního orgánu (a současně se nejednalo ani o skutečnosti, které se nedokazují), je nepřípustné, a pokud by soud takový postup žalovaného aproboval, zatížil by soudní řízení zásadní vadou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, sp. zn. 3 Azs 103/2005). Obdobně provedl krajský soud na jednání záznam o proškolení policistů k obsluze předmětného typu rychloměru (RAMER 10 C). Žalovaný totiž vycházel ze závěru, že policisté před daným měřením rychlosti byli řádně proškoleni, avšak záznam o daném proškolení nebyl součástí správního spisu a žalobce jejich způsobilost k obsluze rychloměru, stejně jako jejich věrohodnost, v řízení o přestupku rozporoval. Podle krajského soudu bylo tak na místě uvedený záznam o proškolení policistů učinit součástí správního spisu.

II. Ověřovací list

57. Krajský soud neshledal důvodnou ani žalobní námitku týkající se nezákonnosti ověřovacího listu pro rozpor s § 14 správního řádu. Krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2019, č. j. 2 As 116/2018 – 51, podle něhož nelze správnost ověřovacího listu zpochybnit pouhým tvrzením o tom, že autorizované metrologické středisko ověřující správné fungování měřidla je zároveň jeho výrobcem. Pokud byl ověřovací list vydán subjektem k tomu oprávněným v souladu se zákonem a podzákonnými předpisy, není důvod pochybovat o jeho správnosti. Ke zpochybnění správnosti ověřovacího listu by totiž musely existovat konkrétní skutkové či právní důvody, které by v tomto ohledu vyvolaly rozumnou pochybnost. Krajský soud se s tímto závěrem ztotožňuje a zdůrazňuje, že žalobce žádné takové důvody neuvedl. Žalovaný tedy nepochybil, pokud ničím nepodložený podnět k provedení přezkumného řízení vyhodnotil jen jako spekulativní (a v podstatě účelovou) odvolací námitku a nepřerušil přestupkové řízení.
58. Krajský soud dále žalobce odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který v tomto ohledu uvedl následující: „pokud stěžovatel namítal, že měřící zařízení nebylo řádně ověřeno (ověření provedl výrobce daného zařízení), konstatuje soud, že ve správním spisu je založen ověřovací list měřícího zařízení, ze kterého vyplývá, že v době měření bylo měřící zařízení řádně ověřeno. [...] Pro danou věc je podstatné, že silniční radarový rychloměr byl ověřen v souladu se zákonem o metrologii, z čehož plyne závěr, že měřící zařízení bylo schopné správně změřit rychlost vozidla.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2018, č. j. 7 As 186/2018 - 52). „Ze žádného právního předpisu nevyplývá, že by ověřovací list musel vystavit toliko Český metrologický institut, a nikoliv výrobce měřícího zařízení, resp. autorizované středisko provozované přímo výrobcem měřícího zařízení - společností RAMET C.H.M. a. s. V tomto směru ostatně sám stěžovatel ani neuvedl, v rozporu s jakým právním předpisem měl být ověřovací list vystaven.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011 - 54). Ověřovací list je veřejnou listinou, u níž se

presumuje správnost (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 9/2013 - 35, či rozsudek téhož soudu ze dne 27. 9. 2016, č. j. 1 As 101/2016 - 77).

III. Vady výroku, neužití správní úvahy (mimořádné snížení pokuty)

59. Námitka žalobce, že výrok prvostupňového rozhodnutí je v rozporu s § 68 odst. 2 správního řádu, protože neobsahuje všechna ustanovení, podle kterých byla ukládána sankce, není důvodná.
60. Podle § 68 odst. 2 správního řádu „*ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.*“
61. Podle § 93 odst. 1 písm. e), písm. f) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), musí výroková část rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, a to ve vztahu k sankci, obsahovat též „*druh a výměru správního trestu, popřípadě výrok o podmíněném upuštění od uložení správního trestu, o upuštění od uložení správního trestu nebo o mimořádném snížení výměry pokuty* (písm. e), a *výrok o započtení doby, po kterou obviněný na základě úředního opatření učiněného v souvislosti s projednávaným přestupkem již nesměl činnost vykonávat, do doby zákazu činnosti* (písm. f).
62. Krajský soud, s ohledem na stručnost této žalobní námítky, konstatuje, že ve vztahu ke správnímu trestu (žalobce byl potrestán pokutou ve výměře 1 500 Kč) obsahuje výroková část rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku, druh a výměru správního trestu i lhůtu ke splnění ukládané povinnosti, a to včetně údajů potřebných k jejímu řádnému splnění. Správní trest byl uložen podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu a § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky. K tomu lze poznamenat, že zákon o odpovědnosti za přestupky nabyl účinnosti k 1. 7. 2017, tj. až po spáchání přestupku (30. 5. 2017), přičemž v souladu s § 112 odst. 1 citovaného zákona měla být odpovědnost za přestupek posouzena dle dosavadních zákonů, ledaže by úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky byla pro pachatele příznivější. Zároveň však podle § 2 odst. 6 zákona o odpovědnosti za přestupky lze pachateli uložit vždy jen takový *druh* správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.
63. Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku spočívající v tom, že se prvostupňový správní orgán nijak nezabýval tím, zda není na místě mimořádně snížit pokutu dle § 44 zákona o odpovědnosti za přestupky. Podotýká, že odpovědnost za přestupek se posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Užití správní úvahy o mimořádném snížení sankce ve smyslu nového zákona o přestupcích, nebylo na místě. Žalobcem uplatněná námitka je ryze obecná, žalobce pouze naznačil možnost mimořádného snížení výměry pokuty, která vyplývá z § 44 nového zákona o přestupcích. V obdobné míře obecnosti lze konstatovat, že mimořádné snížení výměry pokuty by přicházelo v úvahu pouze tehdy, pokud by na konkrétní případ alespoň

potenciálně mohlo citované ustanovení dopadat, to však není projednáváný případ. Žalobce v průběhu správního řízení netvrdil žádný důvod pro mimořádně snížení sankce a nadto byl potrestán pokutou uloženou na samé spodní hranici zákonné sazby. Soud tudíž nedovodil přítomnost jakéhokoli důvodu stanoveného v § 44 odst. 1 nového zákona o přestupcích, tedy ani důvodu uvedeného pod písm. c) zmíněného ustanovení (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2019, čj. 3 As 255/2017-28). Námitka je proto zcela nedůvodná.

64. Ve vztahu k namítanému překročení pravomoci správního orgánu při uložení povinnosti k náhradě nákladů správního řízení do 15 dnů od právní moci rozhodnutí, jakož i ve vztahu k údajně nezákonnému závaznému stanovení povinnosti zaplatit pokutu a nahradit náklady řízení bezhotovostním převodem, krajský soud konstatuje, že výrok určil především splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení a místo plnění (číslo účtu, variabilní symbol), což jsou údaje potřebné pro vykonatelnost výroku ukládajícího povinnost k peněžitému plnění. Skutečnost, že ve výroku nejsou uvedeny i jiné možné způsoby splnění peněžité povinnosti, nemůže být žalobci na újmu, a nelze to považovat ani za důvod nezákonnosti správního rozhodnutí, pro který by rozhodnutí mělo být soudem zrušeno (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2019, čj. 2 As 116/2018 – 51). Úvaha žalobce, že byl zkrácen na svém právu svobodně si zvolit způsob splnění povinností, není nijak důvodná. Pro exekuci, vybírání a evidenci peněžitých plnění se uplatní postup pro správu daní (§ 106 odst. 3 správního řádu), přičemž daňový řád zná různé způsoby placení daní.

IV. Nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a návrh na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci

65. K vznesenému požadavku na anonymizaci rozhodnutí na webu Nejvyššího správního soudu krajský soud uvádí, že požadavek nesplňuje zákonné náležitosti žalobního bodu ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Žalobce neuvedl žádné skutkové a právní důvody nezákonnosti (nicotnosti) rozhodnutí, které by bylo možné individualizovat ve vztahu k projednávané věci takovým způsobem, aby žalobní tvrzení bylo možné jasně odlišit od jiných konkrétních skutkových dějů. Nejde o výhradu či námitku, která by se týkala merita věci a souvisela by tak s věcným projednáním případu. Vznesený požadavek se nedotýká předmětu projednávané věci, ale jde o obecný nesouhlas žalobce a jeho zástupce s úpravou týkající se zveřejňování rozhodnutí ve věci samé ze strany Nejvyššího správního soudu tak, jak ji stanoví kancelářský a spisový řád Nejvyššího správního soudu, přijatý jako směrnice č. 3/2017. Krajský soud rovněž poukazuje na skutečnost, že se požadavek na anonymizaci osobních údajů týká především zástupce žalobce. Nad rámec lze podotknout, že Nejvyšší správní soud uveřejňuje v anonymizované podobě veškerá meritorní rozhodnutí. Přispívá tím ke zlepšení výkonu kontroly správního soudnictví. Přístup k meritorním pravomocným rozhodnutím vrcholných soudů je výrazem ústavně garantovaného práva na přístup k informacím ve smyslu čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Zveřejnění rozsudku jako celku se opírá o § 5 odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, a je dovoleno ve smyslu § 11 odst. 4 písm. b) cit. zákona, *a contrario*. Anonymizace rozhodnutí, jejímž smyslem je ochrana soukromí a informačního sebeurčení osob soukromě vystupujících v soudním řízení, na advokáty a další osoby, jejichž účast v soudním řízení je výrazem profesionality a realizace hospodářské činnosti, nedopadá. Daný závěr byl vysloven i Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 6. 2. 2019, sp. zn. 9 As 429/2018 – 35, či

Krajským soudem v Praze v rozsudku ze dne 22. 9. 2011, č.j. 44 A 3/2011-60.

66. S ohledem na shora uvedené důvody krajský soud **zamítl žalobu** podle § 78 odst. 7 s. ř. s. **jako nedůvodnou.**

VI. Náklady řízení

67. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a tudíž nemá ani právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval a z obsahu správního spisu není ani patrné, že by mu v průběhu soudního řízení vznikly jakékoli náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 27. února 2020

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně